உ

சிவமயம்.

பஞ்சீகரண

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

இஃது,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை கூளை,

பரப்பிரம முத்திராக்ஷரசாலையிற்.

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௲௮௱ வரு.

உ

சிவமயம்

பஞ்சீகரண்

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

குருவணக்கம்

ஸ்ரீசற்குருவே நம.

சுலோகம்.

பரமானந்தம் பரமசுகதம்
கேவலம் ஞான மூர்த்திம்
நிஸ்வாதீதம் ககன சதுர்சியம்
தத்வமசியாதி லட்சியம். க

ஏகம் நித்தியம் விமலம் மசலம்
சர்வதா சாட்சி பூதம்
பாவாதீதம் திரிகுண ரகிதம்
ஸ்ரீசற் குருந்தம் நமாமி. ௨

தியானமூலம் குரோர் மூர்த்தயம்
பூசாமூலம் குரோர்பதம்
மந்த்ரமூலம் மாரோர்வாக்கியம்
முத்திமூலம் குரோர்கிர்ப ௩

பருக்கரணை

குருப்ரம்மம் குரோர் விஷ்ணு
குருதேவதா மஹேஸ்வர
குருசாட்சாத் பரப்பிரமம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவே நம
மன்னாதோ [illegible] ஜான்னாதோ
மகத்குரு [illegible] தகுரும
மமாத்மா [illegible]
தஸ்மைஸ்ரீ [illegible] வேநமா
சைதன்ய [illegible] சாந்தம்
வியோமா [illegible] நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து [illegible]
தஸ்மைஸ்ரீ [illegible] வேநமா
பிர்ம்ம வி[illegible] ஷ்ணுஸ்ய ருத்ராஸ்ய
ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவ
ஏகேகாப்பக தக்கேய
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா
சர்வாதமகம் சாவவசயம்
சச்சிதானந்த விக்ரகம்
சர்வாதாரம் சர்வபூரணம்
சதாநாரா யணம்பஜே.

குருவேநமா.

ராகத்வேஷப் பிரகாணம்.

எந்தராகத்வேஷங்களினாலே சராமானபேரும் ஜன னமரணதுக்கப் பாப்பனையுடையவர்களாகியிருக்கிறார்

களை அந்த ராகத்வேஷங்களினுடைய ஸ்வரூபங்களை விசாரிப்போமாக

ராகமென்றும்–த்வேஷமென்றும்–காமமென்றும்–குரோதமென்றும்–உலோபமென்றும்–மோகமென்றும்–மதமென்றும்–மாற்சரியமென்றும்–இர்ஷியமென்றும்–அசூயையென்றும்–டம்பமென்றும்–தர்ப்பமென்றும்–ஆங்காரமென்றும் ஆக-௰௩

இந்தப்பதின்மூன்றுக்கும்–விவரம்

ராகமாவது

பரஸ்திரீ கமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு ராகமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி இராவணன்.

த்வேஷமாவது.

தனக்காராகிலும் அடக்கமாய்ப்பண்ணினால் அவர்கள் மேல விரோதத்தைக்கொண்டு அதற்குப் பிரதியுபகாரம் பண்ணவேணுமென்று நினைப்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு த்வேஷமென்று பெயர். இதற்குச்சாட்சி இரணியன்.

காமமாவது

கிரகம்–கிராமம்–க்ஷேத்திரம்–தனம் தானியங்களை மேன்மேலும் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்குக் காமமென்றுபெயர். இதற்குச்சாட்சி நரகாசுரன்

குரோதமாவது.

தன்பொருளை யாராகிலும் அழித்தால அவர்கள் பேரில் கோபித்து விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு குரோதமென்றுபெயர். இதற்குசாட்சி பகாசுரன்.

உலோபமாவது.

தன்பொருளில் யாராகிலும் ஒருகாசுகேட்டால் அரைக்காசு மில்லையென்று விசற்பித்து வருகிற சித்த விர்த்திக்கு உலோபமென்றுபெயர். இதற்கு சாட்சி துரியோதனன்.

மோகமாவது.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்மேல் பிரியமாகிய ஆசாபாசங்களைக்கொண்டு விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மோகமென்றுபெயர் -இதற்கு சாட்சி தசரதமகாராஜன்

மதமாவது.

ஐசுவரிய கர்வத்தினாலே கிர்தியா கிர்த்தியந்தெரியாமல் யாரையும் அலட்சியமாக இகழ்வுசெய்து விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மதமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்

மாச்சரியமாது.

யாராகிலும் தன்னிலும் அதிகமாக மேன்மைபெற்றிருந்தால் அதுபொறுமல் விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு மாச்சரியமென்றபெயர் இதற்குச்சாட்சி [illegible]

இராட்சியமாவது.

தனக்குவந்த துக்கம் அன்னியருக்கும் வரலாகா தோ என்று விகற்பித்து வருகிறசித்தவிர்த்திக்கு இ ராட்சியமென்றுபெயர் இதற்குசாட்சி அருணைட்ரன்.

அசூயையாவது.

தனக்குவந்தசுகம அன்னியருக்கும் வரலாகுமோ வென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திசகு அசூ யை யென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பவுண்டரகவாசு தேவன்.

டம்பமாவது.

தான்செய்கின்ற புண்ணியகருமங்களைப் பலரும் பார்த்து பளாயென்று மெச்சிக்கொள்ளவேண்டுமென் று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்குடம்புமென்று பெயர் இதற்குசாட்சி அம்பரீஷன்.

தர்ப்பமாவது.

தானே சுத்தவீரன் தனக்கு யாவரும் நிசரில்லை மயன்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு தர்ப்ப மென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சதகண்டராவணன்.

அங்காரமாவது.

ஏண்டா என்னைஅறியாயோ நீதானே என்னைச் சிருட்டிக்கிறவன் நான்பிடித்தபிடி விடுகிறதில்லையென்று

விகற்பி ..வருக்கு ...ரொசமிபகு ஆங்காரமென்று பெயர் தெய்வகுணாட்டு ...சைடவன்

ஆக இந்தப்பதினாறுமான காரியமாகிய விகற்பங்களி னாலே இந்தப்பதினாறுவரும் மகாபராக்கிரமசாலிக ளாகியும் வரப்பிரசாதிகளாகியுமிருக்கும் ஒவ்வொருகாரி யத்தினாலே ஒவ்வொருவன் புருஷார்த்தங்களாகிய தர்ம மோக்ஷ ... ... இவைகளையுமிருக்கவே ணதினாலும் இந்தப்பதினாறுமான விகற்பங்களாய விகற்பித்துவரு கிற சித்தவிர்த்தி ... ...களையும் சர்வம் பெற்றவரிடத் தில் ... ... இதுகள் விபரீத த்திற்கு ... ... சொரூபமென்றறிந்து சற்குருவாசத்திலே ... ... ருவாலே கிரியைசெய்யப்ப ட்ட ... ... விவேகவைராக்கியமவாளினாலே இவை களைச் சின்னபின்னப்படுத்தி அழித்து நிவர்த்திசெய்ய வேண்டும்

இச்சையென்றும் பசியென்றும் சிரத்தையெ ன்றும் மூன்றுவிதமாகும்

இம்மூன்றுக்கும் விவரம்

இச்சையாவது.

பசி—தாகம்—நித்திரை - அன்னபானாதிகள் கொ ள்ளவேண்டுமென்றும் மலவிசர்ச்சனை ஜலவிசர்ச்சனை ப ண்ணவேண்டுமென்றும் வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இ ச்சையென்றுபெயர்—இதுகளைவந்தபோது தற்காலத்தி ல்செய்தால் சா... ... ...க்கும் அன்றி பாதையாயி

ருக்கும் இதனாலே புண்ணியம-பாவம்-சுவர்க்கம்-நாகம-பந்தம-மோட்சங்களில்லையென்று அறியவேண்டியது.

பகுதியாவது.

வேதாந்த சாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குருவினிடத்திலே வருகிற பிரீதி விசுவாசத்திற்கு பக்தியென்றுபெயர் அதிசவிசுவாசத்திற்கு சிரத்தையென்றுபெயா முமூட்சகாள் அவசியம பக்திசிரத்தைபண்ணவேண்டும என்பண்ணவேண்டுமென்றால பூர்வத்தில் கட்டுவாங்கமகாராசன் இந்தபக்திசிரத்தையினாலே இரண்டு நாழிகையிலே மோட்சத்தையடைந்தாரென்று சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடி அவசியம சிரத்தாபக்திகொள்ளவேணடும இந்தமூன்றும மோட்சத்துக்கேதுகளாயிருக்கின்றன.

சாதனசதுஷ்டையசம்பத்தி.

எந்தச்சாதன சதுஷ்டையசம்பத்தினாலேமுமூட்சாளானபேர்கள் மோட்சத்தைஅடைவார்களோ அந்தச்சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியை விசாரிப்போமா சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியாவது நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமென்னும் இகவைராக்கியம போகவியா

கமென்றும் சமாதி சட்கசம்பத்தியென்றும் முமூட்சத்வமென்றும நான்காம் இவைநான்கிற்கும் விவரம.

நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமாவது.

பிரமமேநித்தியம் சமஸ்தநாமரூபமாய்த் தோற்றுகிறதேகேந்திரியா பிரபஞ்சமாகிய ஜகத்து அநித்தியமென்றறிவதே நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம்.

இகவுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமாவது.

இகத்திலே சிரச்சந்தனந்திவனிதாபோகங்களாகிய வீடு-மாடு-குடும்பம்-தனதானியமுதலாகிய அஷ்டஐசுவரியத்தினிடத்திலும் பரத்திலேரம்பாமிர்தாதி போகங்களிடத்திலும் வந்திபசனமலமூத்திரபுரீட்சிலாதிகளிடத்திலும் இச்சையில்லாததுபோலவிடுவதே வைராக்கியம் இதுவே இகவுத்தியார்த்தபலபோகவிராகம.

சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவது.

க்ஷமையென்றும்-தமையென்றும்- உபர்த்தியென்றும்-திதிக்ஷையென்றும்-சிரத்தையென்றும்-சமாதானமென்றும் ஆறுகும்.

இவையாறுக்கும்விவரம்.

க்ஷமையாவது மனோநிக்கிரகம்பண்ணுவதே க்ஷமை-பாக்கிய இந்திரியவிஷய நிக்கிரகம்பண்ணுவதே தமை-சகலசங்கையையும்விட்டு குருசேவைபண்ணுவதே உபர்த்தி-சுகதுக்கங்களைச்சகிக்கிறதே - திதிக்ஷை வேதாந்தசாஸ்திரசர்வர்த்தியாமியாகிய குருவினிடத்தில நற்ற பிரதிவிசுவாசமே-சிரத்தை-புன்போமை

ணமும் இந்திரியங்களும் எங்குஞ் சிதறிப்போகாமல் பகவந்தியானத்திலே நிறுத்துவதே சமாதானம் இவையே சமாதிஷட்கசம்பத்திகளாம்

முமுக்ஷுத்வமாவது.

தலையிலே நெருப்பு பற்றினவனுக்கும் நாவரட்சி கண்டவனுக்கும் தண்ணீர்க்கரைகண்டாலல்லாமல் மற்றோரிடங்களிலும் மனதுசெல்லாததுபோல் மோட்சம் எப்போதுவரப்போகுதோவென்று அளவற்றஆசையினாலே ஜீவன்முக்தியடைந்து கிர்தகிர்த்தியனாகிறவரையில அதிதீவிரபுத்தியைக்கொண்டிருப்பதே முமுட்சுத்வமாகிய இந்நால்வகைச்சாதனங்களையும் உடையவர்களே மோட்சத்திற்கு அதிகாரிகளாகும்.

குணத்திரயம்

சுலோகம்

·த்யச்யானம் தபோமௌனம் சுருதிதர்மம் கிரிட்
சாம்உற்சாகம்நிஸ்தயம் தைரியம் சாத்மீககுணலட்ச
ணம் கர்வக்குரோதனாஹாங்காரம்சதிசங்கம்ப்ராமாமனம்
அப்ரியம் டம்பமாற்சரியம்ராச்யகுணலட்சணம் அக்
யானமோக நித்ராஸ்பாசாபல்யயம் பக்தியீனதாபாபீஷ்
ப்பாவாதித்யம் தாமசகுணலட்சணம்

இவைகளிலே

சாத்ரிகம்-உத்தமம், ராஜசமத்திமம் - தாமஸம்
ஆத்ம விவேகியானவர்கள் இவைகளைத் தம்மிடத்தே
ஏறவொட்டாமல் நிவர்த்திசெய்து சதாகாலமும் சாத்
விகத்தைப் பெற்றிருக்கக்கடவர்

தத்வத்திரயம்

மூர்க்க துரஸ்டமாம உச்சம சித்தவாசிதம் ப
சங்கம் வயசசவாம தீர்க்கநதிக சேந்துரயுசவதுபிராநதம
நிலை சகத்ருப

இதற்குவிவரம்

கானலினிடத்திற் சலப்பிராந்தியும் கிளிஞ்சலினிட
த்தில் வெள்ளிப்பிராந்தியும் கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்ப
பிராந்தியும் சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரப்பிராந்தியும்
எப்படித்தோற்றுகின்றனவோ அப்படிபோல் நித்தியப
ஞ்சசொரூபரானவர்-தன்னிடத்தில் மூலப்பிரகிருதி ம
கத்துவம் ஆங்காரத்துவம் பஞ்சபூதங்களை கூடக்கடி
ஸ்தூலாதி-ஜகத்பிராந்தி தோற்றப்படுகின்றன எனத்தோ
ன்றுகின்றனவென்றால், அதிஷ்டான அஞ்ஞானத்தி
னாலேதான், இப்படித்தோன்றுகிறபிராந்திக்கு நிவர்த்
தி எப்படியென்றால் கானலினிடத்திற்சலமகாலத்தி
ணயத்திலும், கிளிஞ்சலிடத்தில் வெள்ளிகாலத்தினைய
த்திலும், கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பகாலத்தினையத்தி
லும்-சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரன்காலத்தினையத்தி

னுமளபபடியில்லையோ அப்படிபோல் அகண்டபரிபூரண அத்வைத ஆனந்தசொரூபமானவர் தன்னிடத்தே அநிர் டான அஞ்ஞானமூலப்பிரகிருதிமகத்துவ அகங்காரத்துவபஞ்சதன்மாத்திரைகள் சூட்சுமாதி ஸ்தூலாதி ஜகத்காலத்திலாயத்திலும் இல்லவேயில்லை யில்லாசபிரகாரத்து நிருபிக்கிறோம.

அஸ்தி-மாமிசம்-நரம்பு-தோல்-உரோமம்- ஆகிய இவ்வைந்தும் பிருதிவின்கூறாகும்.

உதிரம் சிறுநீர்-வெயர்வை-மச்சை-சுக்கிலம் ஆகிய இவ்வைந்தும் அப்புவின்கூறாகும்

பசி-தாகம்-நித்திரை-ஆலசியம்-சங்கவம் - ஆகிய இவ்வைந்தும் தேயுவின்கூறாகும்

கிடத்தல்-இருத்தல்-நிறுத்தல்-நடத்தல்-ஓடல் ஆகிய இவ்வைந்தும் வாயுவின்கூறாகும்

ஆசை வெட்கம்-பயம்-லச்சை-மோகம்-ஆகிய இவ்வைந்தும் ஆகாயத்தின் கூறாகும

ஆக இவ்விருபத்தைந்தும் பலக்கருவிகளாம் பூர்வஜென்ம சமஸ்காரமாகிய பிராரத்வஜென்மத்தினாலே பஞ்சபூதாகாரமாக சுக்கிலசுரோணிதத்தினாலுண்டாகிய அன்னமயகோசம் இதுஸ்தூலதேகம்-இதன்மேல்.

அதத்தியாசபாவது

சாதி நாமம்-ரூபம்-வர்னம்-குலம-கோத்திரம்-ஆசிரமம்-வேஷம்-பாஷை-ஸ்திரீ-புருஷன்-ஆயசு - கிரியை-விஸ்வன்-வியவாரிகன்-சிதாபாசனான- அபிமானமும்-சாக்கிர-அவஸ்தை-நேத்திரஸ்தானம் யுக்தபோகம்-அகாரமாத்திரிகைரஜஸகுணமும்- கிரியாசக்தி-ஜீவத்வமும்- மனுஷத்வமும-ஜடகோசமும்- ஜம்பாவவிகாரங்களு இவைமுதலாகிய அகங்கர்த்தா-போகத்தவனைக்கும்-அத்யாசகற்பனைகளை வற்றிக்கழித்துநின்றது ஸ்தூலதேகம்

ஸ்தூலதேகமென்றறிந்து- அறிவுதன்னாலறியப்பட்ட இந்தஸ்தூலதேகம் தன்னை 'யறியமாட்டாதாகையால் ஜடம் தானல்ல-இந்தஸ்தூலதேகம்- பஞ்சீகிருதபஞ்சமாபூதங்களிலுண்டானது இதனால் வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அக்கரையில்லை- இதுவேதானால் இந்தஸ்தூலதேகம்போனால் தான் போகவேண்டுமே அதுபோகாமையால்தான் போகவில்லை ஆகையால் இந்தஸ்தூலதேகத்துக்குச் சாட்சியாலிருந்தது அறிவாரும்

இனிசூட்சமதேகத்தில்-இருதயங்களிருக்கும்
ஸ்தானகரண விவரம்.

ஆகாசத்திலாகாசம்-ஞாதுரு-ஸ்தானம் (புருவமத்தியம்) ஆகாசத்தில்-வாயு-சமானவாயு-ஸ்தானம் (நாபி) ஆ

காசத்தில்-தேயு — சுரோத்திரேந்திரியம்- ஸ்தானம் (செவி) ஆகாசத்தில் அப்பு (சப்தத்தன்மாத்திரை) ஆகாசத்தில் பிரிதிவிவாக்கேந்திரியம்-ஸ்தானம் — வாக்கு ஆக இவ்வைந்தும் ஆகாயபஞ்சகிர்த்தி.

வாயுவிடத்தில் ஆகாசம்-மனம்-ஸ்தானம் (கண்டம்) வாயுவிடத்தில்-வாயுவியானவாயு ஸ்தானம் (சர்வாங்கம)வாயுவிடத்தில்-தேயு-துவக்கேந்திரியம் ஸ்தானம் (துவக்கு) வாயுவிடத்தில-அப்பு (பரிசதன்மாத்திரை) வாயுவிடத்தில் பிரிதிவு-பாதேந்திரியம்-ஸ்தானம் (பாதம்) ஆக இவ்வைந்தும் வாயுபஞ்சகிர்த்தி

தேயுவிடத்தில்-ஆகாசம்-புத்தி-ஸ்தானம் (நேத்திரம்) தேயுவிடத்தில-வாயு உதானவாயு ஸ்தானம் (கண்டம) தேயுவிடத்தில்-தேயு-சட்சேந்திரியம்- ஸ்தானம்(நேத்திரம) தேயுவிடத்தில்-அப்பு (ரூபதன்மாத்திரை) தேயுவிடதது்-பிரிதிவுபாணி இந்திரியம்-ஸ்தானம் (அஸ்தம்) ஆக இவ்வைநதும்-தேயுபஞ்சகிர்த்தி.

அப்புவினிடத்தில்- ஆகாயம்-சித்தம் - ஸ்தானம் (நாபி) அப்புவினிடத்தில் வாயு-அபானவாயு-ஸ்தானம (குதம்) அப்புவினிடத்தில்-தேயு-சிங்குவை-இந்திரியம-ஸ்தானம் (நாவு) அப்புவினிடத்தில்-அப்பு (ரசதன

மாத்திரை) அப்புவினிடத்தில்-பிரிதிவு – குய்யேந்திரியம்-ஸ்தானம் (குய்யம்) ஆக இவ்வைந்தும் அப்பு பஞ்சகிர்த்தி.

பிரிதிவியினிடத்தில்-ஆகாசம், ஆங்காரம்- ஸ்தானம்(இருதயம்)பிரிதிவியினிடத்தில் வாயு - பிராணவாயு ஸ்தானம்-இருதயம்-பிரிதிவியினிடத்தில் தேயு- பிராணேந்திரியம்-ஸ்தானம் (நாசி) பிரிதிவியினிடத்தில் (அப்புகந்ததன்மாத்திரை) பிரிதிவியினிடத்தில் பிரிதிவு பாயுரு இந்திரியம்-ஸ்தானம (குதம) ஆக இவ்வைந்தும பிரிதிவுபஞ்சகிர்த்தி.

ஆக இருபத்தைந்து தத்துவமும- அபஞ்சீகிர்த பஞ்சமஹாபூதங்களினாலே உண்டான பஞ்சகிர்திகளாம.

இனிசூட்சுமதேகவிவரம.

சப்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (ஞானம) சப்ததன்மாத்திரை ரசோமசசமஷ்டியினாலே உண்டானது (சமானவாயு) சப்ததன்மாத்திரை-சாத்மீகாம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது(சுரோத்திரேந்திரியம) சப்ததன்மாத்திரைவிஷையம (சப்தமாத்திரை) ரசோம சவியஷ்டியினாலே உண்டானது வாக்கேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும சப்ததன்மாத்திரையினாலானவைகள் ஆதலால் சப்ததன்மாத்திரைகள விருவதில்லை.

பரிசதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினா

மிலே உண்டானது (மனது) பரிசதன்மாத்திரை ரசோ மச சமஷ்டியிலே உண்டானது (வியானவாய) பரிசத ன்மாத்திரை சாத்மாமசவியஷ்டியிலேலே உண்டான து (துவக்கேந்திரியம்) பரிசதன்மாத்திரை விஷையம் பரி சுனதன்மாத்திரை ரசோமச வியஷ்டியிலேலே உண்டா னதுபாதேநதிரியம மனதுவியானவாயு துவக்கேந்திரி யமபரிசவிஷயம பாதேநதிரியம் ஆக-இவ்வைந்தும் ப ரிச தன்மாத்திரையிலேலே ஆனதுகள் ஆதலால் பரிசத ன்மாத்திரையை விருவகில்லை.

ரூப தன்மாத்திரை சாத்மீகாமச சமஷ்டியிலேலே உண்டானது (புத்தி) ரூப தன்மாத்திரை—ரசோமச சம ஷ்டியிலேலே உண்டானது (உதானவாயு) ரூபதன்மாத் திரை சாத்மீகாமச வியஷ்டியிலேலே உண்டானது (சட் சேந்திரியம்) ரூபதன்மாத்திரைவிஷையம ரூபதன்மா த்திரை-ரசோமச வியஷ்டியிலேமல உண்டானது (பா ணி இந்திரியம)புத்தி உதானவாயு சட்சேந்திரியம ரூப விஷையமபாணிஇந்திரியம ஆகிய யிவ்வைந்தும் ரூப தன்மாத்திரையிலேல் உண்டானவைகள் ஆதலால் ரூப தன்மாத்திரையை விருவகில்லை.

ரசோதன்மாத்திரை—சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியிலேலே உண்டானது (சித்தம)ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்ச சம

ஷடியினாலே உண்டானது (அபானவாயு) ரஜோதன்மாத்திரை சாத்மீகாமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (சிங்குவையிந்திரியம்) ரசோதன்மாத்திரைவிஷயம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது (குய்யேந்திரியம்) சித்தம் அபானவாயு சிங்குவை இந்திரியம் ரசோவிஷயம் குய்யேந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும ரசோதன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால ரசோதன்மாத்திரையை வினாவவில்லை.

கந்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது ஆங்காரம் கந்ததன் மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (பிராணவாயு) கந்ததன் மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (கிராணேந்திரியம) கந்ததன்மாத்திரை விஷயம கந்த தன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது (பாயுருஇந்திரியம்) ஆங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் பாயுருஇந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும கந்ததன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் கந்ததன் மாத்திரையை வினாவவில்லை

ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவமும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளாலே உண்டானதுகள் ஆதலால் பஞ்சதன்மாத்திரையை விளங்கவில்லை.

இனிவிதத்தை யவிதத்தையாக நேர்த்திபண்ணுகிற விவரம் எப்படியென்றால்.

வாக்கு-பாதம் பாணி-குய்யம்-பாயுரு- எனப்படுகின்ற கன்மேந்திரியங்களைந்தும் வசனம் கமனம்- தானம்-ஆனந்தம்-விசர்ச்சனம்- எனப்படுகின்ற ஐந்துவிஷயங்களிலிருந்தும் தன்னைத் தான் அறியாமலிருக்கிறபடியினாலே சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தினாலே வாக்கேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

தொக்கு-அல்லது துவக்கேந்திரியம் பரிசத்தினாலே பாதேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சட்சேந்திரியம் ரூபத்தினாலே பாணி இந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சிங்குவை யிந்திரியம் ரசத்தினாலே குய்யேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

கிராணேந்திரியம் கந்தத்தினாலே குதேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

ஆகவாக்காதி கன்மேந்திரியபஞ்சகத்தை அறியப்பட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமேதான் தன்னாலறியப்பட்ட இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்னை

யறியமாட்டா தாகையால் சடம் தானல்ல இந்தக் கன்மே
ந்திரிய பஞ்சகமும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளுடைய ரசோம
சவியஷ்டியிலே உண்டானது இதுகளால் வசப்பட்ட
ஆன்மி விருத்திகளாகிய சஞ்சாரகம் தனக்குத்தேவையிலே
லே இவைகளை தானறிவன் இவைகள் போனதான போ
கமேவிஷ்டிய இவை போன பின் தான் போகவில்லை ஆ
கையால் இவைகளுக்குச் சாட்சியாயிருந்த சுரோத்திரா
தி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும்.

இனி சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களுக்கு
முன் சொல்லிய சாதி விஷயங்களைத்து மிருதுவாய்க் கண்டத்தானறி
யாதிருக்கும்படியால் அகங்கார பிராணவாயுவினோடுகூ
டி ஞானேந்திரியங்கள் வாசகங்களை அறிகிறது சித்தம்.

அபான வாயுவினோடுகூடி சிரந்தை அலைத்து சிங்
குளை இந்திரிய துவாரங்களை அறியப்பட்டது
புத்தி.

உதான வாயுவினோடுகூடி சட்சேந்திரிய துவார ரூ
பங்களை யறியப்பட்டது மனம்.

வியான வாயுவினோடுகூடி துவக்கேந்திரிய துவார
பரிசங்களை அறியப்பட்டது ஞானம்.

சமான வாயுவினோடு கூடி சுரோத்திரேந்திரிய
வார்சப்தங்களை கூறப்பட்டது.

வேதாந்த ஸித்தாந்தம்.

பிராணாதி வாயுக்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து சப்தாதி விஷயங்களைந்து ஆக-இப்பதினைந்தையும் அறியப்பட்ட ஞானநியந்தக்கரணம் பஞ்சகமேதான கனவிலறியப்பட்ட இப்பதினைந்தும் தன்னையறியமாட்டாதாகையால் சடம் தானல்லவா இப்பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளுடைய ரஜோபஞ்ச சமஷ்டியினாலேயும் சாத்விகாம்சவியஷ்டியினாலேயும் உண்டானது ஸ்தூலங்களினாலே வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அவசியமில்லை இவைகளே காதானாலே இவைகள் போனால் நான் போகவேண்டிமே இவைகள் போனாலுந்தான் போகவில்லை ஆகையால இவைகளுக்குச்சாட்சியாயறிந்த ஞானாதி அந்தக்கரணபஞ்சகங்களே தானாகும்.

இனி மனமென்றால் சங்கற்பம் புத்தியென்றால் நிச்சயம் சித்தமென்றால் ஆலோசனை ஆங்காரமென்றால் அபிமானம் இவைகளையறிகின்ற ஞானத்துக்கு சங்கற்பமும் நிச்சயமும் ஆலோசனையும் அபிமானமுமில்லை ஆகையால் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்து சப்தாதி விஷயங்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து பிராணாதி வாயுக்களைந்து மனாதி யந்தக்கரணங்களா நாலு ஆக-இருபத்துநாலு தத்துவமே க்ஷேத்திரம் இவ்

ஸ்ருபததுநாலு தத்துவத்திற்கும் சாட்சியாயறிந்த அறிவே க்ஷேத்ரக்ஞன் இவையே அனாத்மா இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே ஆத்மா இவைகளே பிரகிருதி இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே புருஷன்.

இனி கூடசமதேக அத்தியாசங்களை
நிருபிக்கிறோம.

அத்தியாசமர்வநு.

தைசசனென்றும் பிராதிபாசகனென்றும் சுவப்பனெக் கறபிதனென்றும்-அபிமானமும்-கண்டஸ்தானமும்-சுவப்பனவஸ்தையும்-சுவேச்சாபோகமும்-உசாரமாத்திரையும்-சாத்விககுணமும்-இச்சாசக்தியும்-பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய கோசங்களும் நான் பேசுகிறவன்-ஊமையென்றும்-நான் கொடுக்கிறவன்-கையில்லாதவனென்றும்-நானடக்கிறவன்-முடவனென்றும்-நான் சிறுநீர் மலம் விசர்ச்சனை பண்ணுகிறவனென்றும்-ஆகிய வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களுடைய அத்தியாசங்களும்-லௌகிக வைதிக-சப்தபோதனங்களும் சீதளம் உஷ்ணம் மிருது-கடினபரிசபேதங்களும் நீலம் பீதம்-சுவேதம்-ரத்தம்-அரிதரூபபேதங்களும்-தித்தித்

தல்-புளித்தல்-கசத்தல்-துவர்த்தல்-கூர்த்தல்-கார்த்தல்-ஆகிய ருசிபேதங்களும்-நற்கந்தம்-துற்கந்தம்-ஆகியகந்தபேதங்களும் சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களினுடைய அத்தியாசங்களும்-நான்கேட்கிறவன் - செவிடனென்றும் நான் பரிசமுடையவன் -திமிருடையவனென்றும்-நான் பார்க்கிறவன்-குருடனென்றும்-நான் ருசியறிகிறவன் அரோசிகனென்றும்-நான் கந்தமறிகிறவன்-மூக்கறுப்பனென்றும்-ஆகியஞானேந்திரியங்களுடைய- அத்தியாசங்களும்-நான்பசிதிபனமுடையவன்-பசியில்லாதவனென்றும்-நான் தாகமுடையவன் தாகமில்லாதவனென்றும் நான் சக்தியுடையவன்-நான் பலமில்லாதவனென்றும்-நான் வீரமுடையவன் - வீரமில்லாதவனென்றும் நான் தும்முகிறவன் இருமுகிறவன் விக்கலெடுக்கிறவன்-நான் வாந்தியெடுக்கிறவன்-கோட்டாவிவிடுகிறவன் கண்ணிமைப்பை மூடத்திறக்கச்செய்கிறவன நான் யோகி-அடவாதி-நான்-ஆகாச கமனம் பண்ணுகிறவன். என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களினுடைய-அத்தியாசங்களும்-நான் சங்கற்பவான்-விகற்பவான்-புத்திமான் நிச்சயவான்-சபலன்-சாஞ்சலியன் யோசனையுடையவன்-ஆங்காரிஉக்கிரனென்றும் சம்சிய-நிச்சயம்-சாஞ்ச

ல்ய அபிமான மாகிற-அந்தக்கரணங்களினுடைய அத்தியாசங்களும வைராக்கியம பொறுமை சாதவிகத்திற்கு காமக்குரோதம் ரஜஸ்விணுக்கு சோபபல் நித்திரை தாமசத்திற்கு-ஆகிய- குணத்திரய அத்தியாசங்களும்—வர்ணாபிரமைஆசிரமப்பிரமை சரியைகிரியை-யோக-முதலாகிய ஆடம்பரபிரமை-மந்திரபிரமை-தந்திரபிரமை மூர்த்திபிரமை தீர்த்தப்பிரமை—ஸ்தலபிரமை - நவக்கிரக திதி-வார-நட்சத்திரயோகவிரத உபவாச—தெய்வ-புண்ணியஸ்தோத்திரம் காலதேக — கீர்த்தி இக-பரலோக-சௌக்கிய பிரமைகள்முதலிய அததியாசபிரமைகளை ஏற்றிக்கழித்து நின்றது சூட்சமதேகம்— இந்தசூட்சம சரீரம் தானல்லாதபடியினலே இதனுடைய அததியாசங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை இநதசூட்சம தேகம மாத்திரைகளினலே உண்டானது இவைகளால வரப்பட்ட அனிவிர்த்திகளாகிய சுகத்துககும் தனக்கவசியமில்லை— இவையேதானனல் இந்தசூட்சமசரீரம்போனலதாம் போகவேண்டுமே இந்தசூட்சமசரீரம் இதானலும் தானப்படிக்குப்போகவில்லை ஆகையால்இந்த சூட்சம சரீரத்திற்குச்சாட்சியாயிருந்த அறிவேதான

இனிபஞ்சதன்மாத்திரைகளை விசாரிப்போமா அதவ யில்லையென்றறிவது எப்படியென்றால் ரசதன்மா

ததினையிருலே உண்டான கந்ததன்மாத்திரை ரசதன் மாததிரையை விருவ வில்லை யென்றறிவதுதான்.

ரூபதன்மாத்திரையினாலே உண்டான ரசதன்மா த்திரை ரூபதன்மாத்திரையை விருவவில்லையென்றறி வதாம்.

பரிசதன்மாத்திரையினாலே உணடானது ரூபத ன்மாத்திரை சப்ததன்மாததிரையை விருவவில்லையெ ன்றறிவதுதான்.

சப்ததன்மாத்திரையினாலே உண்டான பரிசதன் மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை விருவவில்லை யெ ன்றறிவதுதான்.

ஆங்காரதத்துவத்தினு லுண்டான சப்ததன்மாத் திரை ஆங்காரததுவத்தை விருவவில்லை யென்றறி வது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் காலத்திரையத்திலும் இல்லைவேயில்லை.

தாமோகுணப் பிரதானமாகிய ஆங்காரத்துவமே காரண சரீரமென்னப்பட்டது அந்தக்காரணசரீரத்தை விசாரிப்போமாக.

அதாவது.

பஞ்சதன்மாத்திரைகளைத் தனித்தனியே உற்பத்தியானபடி யாலோசித்து லயப்படுத்திப்பார்க்குமிடத்து

சேஷிட்சாண வந்தியாபுத்திர கேசசாணாவிந் தமித்தியா புருஷன்போல இல்லாமற்போன படியால் இது ஒன்றுமில்லையென்றும் தோன்றவில்லையென்றும் ஆங்காரத்துவமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் அவித்தையென்றும் பிரகிருதியென்றும் தமமென்றும் ஸ்தூலசூட்சம சரீரங்களுக்கு ஏதுவாகி காரணமாய்ப்பிறபித்தலினுமேல காரணசரீரமாச்சுது இதனுடைய அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அதாவது

பிராக்ஞனென்றும் பாரமார்த்திகனென்றும் அவச்சின்னனென்றும்—அபிமானமும்—சுழுத்தியவஸ்தையும்-இருதயஸ்தானமும் ஆநந்தபோகமும் மகாரமாத்திரையும்-தாமசகுணமும் திரவியசத்தியும்— ஆனந்தமயகோசமும்-நான்கு-துக்கி மூடன்-அவிவேகி பிராந்தன்-பாவி-சேடன்—அஞ்ஞானி ஒன்றுக்கு மாகாதவன் கெட்டுப்போனவன் எனகிற இவைமுதலான பிராந்திசன்னிய அத்தியாசநாமங்களை யறிக்கழித்துநின்றது

காரணதேகம்-இந்தக்காரணதேகம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை-இந்தக்காரணதேகம் மகத்துவத்தினாலே உண்டானது இதனால்வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுகதுக்கம் தனக்சவசியமில்லை இந்தக்காரணதேகமேதானானால் இதுபோனால்தான் போகவேண்டுமே இதுபோனாலுநான் போகவில்லை அதெப்படி போகவில்லையென்றால் சமாதிநிஷ்டையிலே சுகப்திகளா சக்தாமாத்திரமப் பிரபஞ்சந்தோனாமல் பிரமஸ்ரூபமேதானாயிருக்கிறபடியினாலே தான்போகவில்லை ஆகையால் இந்தக்காரணதேகத்துக்கு சாட்சியாயறிந்த அறிவேதான் இந்தஸ்தூலசூட்சம காரணசரீரத்தினையும் மாயையினாலே பொய்யாய்க் கற்பிதமாய்ப் பிரகையாய் உண்டானது இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாசங்களும் ஆபாசங்களும் கர்மகாண்ட சப்த-தர்க்க-மீமாம்ச-யோக-ஞான -வேத ஆகம புராணங்களாகிய சிதாசாஸ்திரங்களும் இவைமுதலாகிய சகல சங்கற்பபிராந்திகளும் -சேஷ விகூதாணவ தியாபுத்திராகேசஞாவிந்தமித்தியா புருஷன்போலவே கிஷுபிரபஞ்சஸ்வரூபனை தன்னிடத்தில் காலத்தினையதிலும்- இல்லவேயில்லை.

மகாகாரணம்.

தனித்த ஆத்மாவிற்கே மகாகாரணசரீரமென்றும், கூடஸ்தரென்றும, சித்தென்றும், சைதன்னியமென்று ம், சாட்சியென்றும், பெயராகளாம். இந்தச் சாட்சசமெ னப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்தது சாஞ்சியாகிய ச த்து அகண்டாகாரவிர்த்தியென்றும், ஆனந்தவிர்த்தி யென்றும்-போதாங்குரமென்றும், தோணமென்றும, ஓங்காரமென்றும், இவைமுதலானவைகள் வியஷ்டி ச மஷ்டி ஸ்வரூபமான சகத்தைக்குறித்துவந்த அகண் டாகார விர்த்தியுடனேகூடியிருக்கிற மூலப்பிரகிருதி யென்கிற மகாகாரணசரீரமதானல்ல அருமெதப்படியெ ன்றால் துர்ஷ்டீம பதாரவததையாகிய அதிதவிவகத் தில் இந்த மகாகாரணசரீரம் இல்லைமற்போறல் தானெ ன்கிற பிரதியிலையாமல் தானாயிருக்கிறபடியினாலே இந்த மகாகாரணசரீரம்தானல்ல இந்த மகாகாரணசரீரம அத தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம.

அதாவது.

பிரத்தியேசாத்மாவென்றும் கூடஸ்தரென்றும்சர்வ சாட்சியென்கிற அபிமானமும் துரியாவஸ்தை யிருக தன்னியமென்கிற பிரமாண்ட அதிதஸ்தானமும், ஆன ந்தபோகமும்-ஒங்காரமாத்திரையும- சுத்தசத்துவகுண

றும் ஞானசக்தியும் பின்னும் சர்வக்கியானனென்றும ச
ர்வேஸ்வரனென்றும் சர்வகாரணனென்றும், சர்வாந்திரி
யாமியென்றும், சர்வதிருஷ்டி-சர்வசித்தி - சர்வசங்கார
ம-யென்றும- பின்னுந்தானே சர்வமென்றும் தன்னு
டையகற்பனையே சகத்தென்று சர்வத்தினிடத்தில தா
னொருகூசமாயிருக்கிறவனொன்றும இவைமுதலிய சர்வ
ஸ்வாதி அத்தியாசநாமங்களும் இதைக்குறித்துவந்த அ
பாசங்களும இதைக்குறித்தும சொல்லப்பட்ட வேதா
கம புராண கலை ஞானிக சாஸ்திரம் தர்க்கமீமாம்ச யோ
கஞான சர்வ சாஸ்திரங்களும இந்தசாஸ்திரங்களுக்கு
(ஏதுவாகிய மகாவாக்கியங்களும்)இவைமுதலாகிய அக்
கியானங்கள் சேஷவிக்ஷாணவந்தியாபுத்திர கேகரவி
ந்த மித்தியாச புருஷன்போல் காலத்திரயத்திலும் த
ன்னிடத்தில் இல்லவேயில்லை (அதெப்படியென்றால்)
இந்தசாட்சாத்துவமாகிற மகாகாரண சரீரம் சாட்சமெ
னப்படுகிற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல்
விசாரிக்குமளவில தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலு
ம் இல்லவேயில்லை இருக்கிறதிற்குஆகையால் சா
ட்சி சாட்சிரகிதமாக பந்தம் மோட்சரகிதமாய் காரியம்
காரணரகிதமாய் நினைப்பும் மறப்புமில்லாமல் துவந்த
னிதம் பூதனாயிருக்கிற அதீதவிளக்கமாகிய ஸ்வரூபம்

குருவாக்கியத்தினாலே தானென்றறிந்கே மூலப்பிரகிரு திரகிதமான தனனுடைய ஸ்வரூபம் இதறகுச சமதி வசனம ஞானம்-சுருவு-பனுவுமாம அதெப்படியென் றால் தானென்றறிந்த அறிவே தானெனகருவு அது தானென்று சொல்லும் மறதியேபனுவென்றும இராம ஸ்வாசத்திலே வியாசரிஷ் நிரூபிதகிருக்கிறார் பின்னு ம் அறிவேனென்கிற நினைவும அறியேனென்கிற மற தியும இவ்விரண்டுமில்லாமல் நடுவாகவிளங்குவதே நிச கிதயானந்தமென்றும ததாதுதிரேயயோகிசுவரர் நிரூ பிதகிருக்கிறா.

பின்னும் பூர்வாசாரிகளாயிருந்த ஆசாரிய சுவாமிக ள் முதலான மகாத்துமாக்கள் மகாமுனிகளும் ரிஷிட சுவரர்களும் இதுவே பிரமாணமென்று நிரூபித்திருக்கி றார்கள் இதுவே வேதாந்தரகசிய சித்தாந்தம.

துக்கநிவர்த்தி.

தாபத்திரையங்களினாலே தவிக்கின்ற துக்கம் எப் போ தொழியுமென்றால சரீரம்போனால் துக்கம்போ ம், சரீரம்எப்போதொழிந்துபோகுமென்றால கர்மமில் லாமல்போனால் கர்மம் எப்போதொழியுமென்றால் ராக துவேஷாதிகளில்லாமற்போனால், ராகதவேஷாதிகள் எ

தோடகூடிய சைதன்னியம் பிரமாத்துரு சைதன்னியமாம் அந்தக்கரணவிர்த்தியோடகூடின சைதன்னியப பிரமாணசைதன்னியமாம் இந்திரியங்களோடகூடின சைதன்னிய பிரமேயசைதன்னியமாம் இந்திரியவிஷயங்களோடகூடின சைதன்னிய பலசைதன்னியமாம் இந்தபிரகாரம் அகண்டபரிபூரணமாய் அத்வைதமாய் விளங்கப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்துக்கு உபாதிபேதங்களாலே இப்படிக்கு எழுவிதமாய் சொல்லப்பட்டது. அந்த உபாதிகளைத்தள்ளி அத்வைதஆனந்த பரிபூரணஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே தானென்று யாரறிந்தார்களோ அவர்களே கிருதார்த்தர் அவர்களே வித்வாமிசர் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவர்களே சீவன்முத்தர்கள் என்றுவேதாந்த சாஸ்திர சித்தாந்தம்.

பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்தாந்தம்

முற்றுப்பெற்றது.

்போகொடமியுமென்றால அபிமானமில்லாமற்போனால
அபிமானமெப்போதில்லாமற்போகுமென்றால அவிவே
கமில்லாமற்போனாலஅவிவேகமெப்போதில்லாமற்போ
குமென்றால் அஞ்ஞானமில்லாமற்போனால அஞ்ஞான
ம் எப்போதில்லாமற்போகுமென்றால் பிரமதாந்தம அ
ரோட்சமாய் அத்வைத ஆத்மக்கியானம உதயமா
னால

ஞானமெப்படி வருமென்றால அதிக சிரத்தாபக்
தியுடனே சாதன சதுஷ்டயசம்பத்தியுண்டாகி சர்சச
ங்கமூலமாயச சர்க்குருவினிடத்தில சதகாலசேஷபமா
ய்சிரவண மனன நிரதத்தியா சனத்தினாலே ஆதமா அனு
தார்மா விசாரஞ்செயதால ஆத்மக்கியானம உண்டாகு
ப-மற்றப்படி எதனாலும உண்டாகமாட்டாது-மெய்ஞ்
ஞான அருளாகிய ஆரூபஞானம உதயமானால் அஞ்ஞா
னம் கிலேசமுமில்லாமல அடியோடுமுழுவதும் அழிந்
துபோம

அஞ்ஞானம்போனால் அவிவேகம்போம் அவிவே
கம்போனால் அபிமானமபோம் அதுபோனால் ராகத்
வேஷாதிகளபோம (அதுபோனால்) கன்மம்போம்,அது
போனால் சன்மம்போம அதுபோனால் துக்கம்போம
அதுபோனால சுயம்பிரகாசமான சொரூப சாட்சாதகார
மேயாவன்.

ஆத்மா அநாத்மாவுக்குலட்சணம்

மூன்று காலத்திலேயும் மூன்றவஸ்தையிலேயும் ஒருவிதமாயில்லாதபடியினாலே அசத்துலட்சணம் தானுந் தோன்றாமல் ஒருவருக்குந் தோற்றுவிக்காமலு மிருக்கிறதே சடலட்சணம்.

ஆதியாத்மீக-ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்விகங்களினாலே வருகிற தாபத்திரையங்களே துக்கலட்சணம் பூருவயதுக்குமேல் ஸ்தூலதேக மில்லைபிரளய காலத்தில் சூட்சுமதேகமில்லை சீவன்முத்தியில் காரணதேசமில்லை ஆகையால் அநித்தியலட்சணம் ஒன்றுமிராமல் சீவராசிகளுக்கும் தேகங்களாகி அண்டபிண்ட சராசரங்களாயிருக்கிறபடியினாலே கண்டிதலட்சணமென்று சொல்லப்படும் அசத்து சடம்- துக்கம்-அநித்தியம்-கண்டிதம்-ஆகிய இவ்வைந்தும் அநாதமாவுக்கு லட்சணமாம்.

ஆத்மாவாவது.

மாயாசத்திக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற அத்வைத ஆனந்த சைதன்னிய சொரூபமே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது- இதற்குலட்சண மெப்படியென்று திரிகாலத்திலும் மூன்றவஸ்தையிலும் ஒருதாமல்

ளகையால் சரீரலட்சணம் மூலைவிட்டு மேல் முக்காடிட்டு க் கவிழ்ந்துபடுத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டிருந்தாலும் சூரிய சந்திர நட்சத்திர அக்கினிப்பிரகாசங்களாகிய சாதனங்களில்லாமல் புத்திதெரிந்ததுமுதல் இது வரையில் நடந்தசவிஸ்தாரங்களெல்லாம் நினைக்குமளவில் தன்னிடத்தில் பிரத்தியட்சமாய்த் தோன்றுகிறபடியினாலே சித்து லட்சணம் சாவவுயிர்கள் சமமதியாக சுழுத்தியவஸ்தையி லிருக்கிறபடியினாலே ஆனந்தலட்சணம் ஒருகாலத்திலும் அழியாதபடியினாலே நித்திய லட்சணம்-எங்கும் வியாபகமாய் நிரஞ்சனமானதையால-பரிபூரணலட்சணம்-சத்து சித்து-ஆனந்தம்-நித்தியம் பரிபூரணம்-ஆக இவ்வைந்தும் ஆத்மலட்சணம்

பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்கு பசி-தாகம்-பிராணவாயுவிற்கு-சுகம்-துக்கம் -மனத்திற்கு ஆக இவ்வாறுகாரியமும ஆத்மார்த்தம்போல் தோன்றுகிறதுமாத்திரமேயல்லாமல ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்த காலத்திலையத்திலேயும அது எத்தன்மையெ னமுவல் ஆகாசத்தில மேகம் ஓடுகையில் சந்திரன் ஓடு தென்கிறதுபோல் சொல்மாத்திரமே ஆத்மா நித்திய த்ருப்தியாய் நிசானந்த சுகஸ்வரூபியாகிய சுயம்பிரகாசமா ய ஆறாய மென்றுஅறியப்பட்டவர்களெவர்களோ அவர்களே சிவன்முக்தர்கள்

அக்காளிலேசம் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம் உண்டான சிஷியனுக்கு குரு அறிவி னுபதேசம்பண்ணுகிற லக்ஷணம்.

நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமேநித்தியம் ஜகம் அநித்தியமென்றறிக.

இகவுத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது இகபர போக அபேக்ஷையில்லாம லிருப்பது.

சமாதிசட்கசம்பத்தியாவது

சமம் மனோநிக்கிரகம் தாமம் பாக்கிய இந்திரியநிக்கிரகம் உபாதி சகலசன்மங்களையும் விட்டிருப்பது திதிக்ஷையாவது—ஏகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறது—சிரத்தை—குரு—வேதாந்தசாஸ்திர தேவதையினிடத்தில பிரதிவிசுவாசமுண்டாயிருப்பது.

சமாதானம்—மனப்பிரவிர்த்தியாகிய இந்திரியப் பிரவிர்த்தியில்லாமல் யோகாக்கிரசித்தனாயிருப்பது, முமூட்சத்வம் சீக்கிரத்தில் மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையாயிருப்பது.

இப்படிக்கொத்த அங்கத்துடனே கூடி விளங்கப்பட்ட சாத்விக புருஷனுக்குக் குருவானவர் திருவுளம்பற்றுகிறார்

அஃதாவது.

ஸ்தூல-சூட்சும-காரண மென்கிற இம்மூன்றும் சரீரத்திரையம், சாக்கிரம்-சொற்பனம்-சுழுத்தி யென்கிற இம்மூன்றும் அவஸ்தாத்திரையம், நேத்திரம்-கண்டம்-இருதயம் ஆக இம்மூன்றும் ஸ்தானத்திரையம், விசுவ-தைசச-பிராக்கிய இம்மூன்றும் அபிமானபுருஷத்திரையங்களாம், ராஜசம்-தாமசம்-சாத்விகம் இம்மூன்றும் குணத்திரையம், ஆணவம்-மாயை-காமியம் இம்மூன்றும் மலத்திரையம், சகசதாதாத்மிகம்-கர்மதாதாத்மிகம்-பிரார்த்தின சமானிய தாதாத்மிகம் இம்மூன்றும் தாதாமாத்திரையம், சாஸ்திரவாசனை-தேகவாசனை-லோகவாசனை இம்மூன்றும் வாசனாத்திரையம், ஆத்மதத்துவம்-வித்தியாதத்துவம்-சுகதத்துவம் இம்மூன்றும் தத்துவத்திரையம், வருங்காலம்-இறந்தகாலம்-நிகழ்காலம் இம்மூன்றும் காலத்திரையம், காமம்-பக்தி வைராக்கியம்-இம்மூன்றும் கன்மத்திரையம், சிரவண மனன-நிதித்தியாசனம்-இம்மூன்றும் சாதனத்திரையம், மன-மனன-மன்னியம-இம்மூன்றும் சங்கற்பத்திரையம் ஆகாமியம்-சஞ்சிதம்-பிராரத்வம்- இம்மூன்று

ம் பிராரத்துவத்திரயம், புண்ணியகன்மம்-பாவகன்மம்-மிசரக்கன்மம் இம்மூன்றும் கன்மத்திரயம், ஆதியாத்மிகம்-ஆதிபௌதிகம்-ஆதிதெய்விகம் இம்மூன்றும் தாபத்திரயம், மனம்-வாக்கு-காயம் இம்மூன்றும் திரிவிதகரணம், நாதம்-பிந்து-கலை இம்மூன்றும் பிந்துத்திரயம், சர்ச்சங்கம்-ஈர்ச்சங்கம்-மத்தியசங்கம்-இம்மூன்றும் சங்கத்திரயம், விராட்டு-இரணியகர்ப்பம்-அவ்வியாகிருதம் இம்மூன்றும் ஈஸ்வரயாயா, உபாதிசரீரத்திரயம்-சம்சியம்-அசம்பாவனை-விபரீதபாவனை இம்மூன்றும் சம்சியத்திரயம், ஞாதுரு-ஞானம்-ஞேயம்-இம்மூன்றும் திரிபுடத்திரயம் சுவர்க்கம்-மத்திய-பாதலம் இம்மூன்றும் உலோகத்திரயம், அஞ்ஞானம்-மாயை-வாசனைசித்து-இம்மூன்றும் மாரணத்திரயம், தாரிஷ்ணம்-தனஇஷ்ணம்-புத்திரஇஷ்ணம்-இம்மூன்றும் ஈஷ்ணத்திரயம், மனோவிர்த்தி-அறிவுவிர்த்தி-ஆநந்தவிர்த்தி இம்மூன்றும் விர்த்தித்திரயம் அஞ்ஞானம்-ஆவரணம்-விஷேபம் இம்மூன்றும் பந்தத்திரயம், தேசம்-காலம்-வஸ்து இம்மூன்றும் திரிவித்திரயம்.

ஞாதா-கர்ம-கிரியை-இம்மூன்றும

புக்தம்-போக்யம-போகம் ஆ ௧
பசு-பதி-பாசம் ௧
ஜகய-சிவம்-பரம் ௧
மண்ணாசை-பெண்ணாசை-பொன்னாசை ௧
இடம-பொருள்-ஏவல ௧
உடல-பொருள்-ஆவி ௧
பெண்டு-பிள்ளை-பதார்த்தம் ௧
விராட்டு-வைசிபவானந்த-வைராக்சர் ௧
இரணியகாபபா-சூஸ்திராதர்-பிராணாதர் ௧
அவ்வியாகிருதர் அநதிரியாமி-ஈஸ்வான் ௧
பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன ௧
சுருதி-குரு-சுவானுபவம ௧
தொமபதம-தறபதம-அசிபதம் ௧
விட்டபாவை தொட்டபாவை - விட்டுவிடாசபார்
வை-௧
வாசசிய ட-லட்சியம்-லட்சியார்த்தம் ௧
சிவன்-ஈஸ்வான்-பிரமம் ௧
சிவபதம-பக்தம-ஈஸ்வாபதம் ௧
மோட்சம பிரமபதம்-தானாயிருப்பது ௧
இசசாமம சுகதுக்காபாணம்-சித்தியம்-நைமித்தியம இவை
யே நிதயகர்ம சதுஷ்டயம ஆ ௪

தபோ-மந்திர-யோக-காமம இவையே தபோகர்மசதுட்டயம்

தாம-அர்த்த-காம-போடசம-இவையே சதுர்விதபலபுருஷார்த்தம

சுசதுக்கம் ஸ்தூலபோகம்-அபரோக்ஷசாம சூட்ச மபோகம-ஆநந்தம காரணபோகம நிர்விய சாவசாட் சிபோகம இவையே போகசதுஷ்டயம

ருக்கு-எசுர்-சாமம்-அதரணம-இவையே வேதசதுஷ்டயம்

பிரக்கியானம்சத-பிரமம்-அசம்பிரமாஸ்மி — தத்வம சி-அயமமாத்மாபிரமம இவையே மகாவாக்கியசதுஷ டயம

ஆத்மசிஷியருசை-அங்கசிஷியருசை- தானசிஷிய ருசை-யாவசிஷியருசை-இவையே சிஷியருசைச் சது ஷ்டயம்

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் இவையே அந்தக் கரணசதுஷ்டயம்

பிரமசாரி-கிரகஸ்தன்-வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி இவையே ஆச்சிரமசதுஷ்டயம

குணகுபாவம்-ஸ்வளாடபாவம்- படபாவம் ஏரு மைசகடாபாவம்-இவையே பாவசதுஷ்டயம் ௪

லயயோகம்-மந்திரயோகம்-அடயோகம் -ராஜயோகம்-இவையே யோகசதுஷ்டயம் ௪

பந்த்ரம்-மந்த்ரம்-ஸ்வரம்-ஸ்வாதாரம் இவையே- பச்கு வசதுஷ்டயம் ௪

அண்டசம்-உற்பீசம்-சுவேதசம்-சராயுசம் இவையே உற்பவசதுஷ்டயம் ௪

உலோகமார்க்கம்- தாசமார்க்கம் - புத்திரமார்க்கம் — சன்மார்க்கம் இவையே மார்க்கசதுஷ்டயம் ௪

சாதுசங்கம்-விசாரணை சாந்தி -சந்தோஷம்- இவையே-சாதனைசதுஷ்டயம் ௪

சிவன்-ஈஸ்வரன்-கூடஸ்தம்-பிரமம் இவையே சித்து சதுஷ்டயம் ௪

பிரமவேதம் பிரமவித்வான-பிரமவரியம்-பிரமவரிஷ்டன் இவையே சீவன்முக்தி சதுஷ்டயம் ௪

சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம்-சாலோகம்- சாமீபம் சாரூபம்-சாயுச்யம்-இவையே பதவிகளாம் ௮

அஸ்தி-பாதி-பிரியம்-நாமம் ரூபம்- இவையே அம்சபஞ்சகம் ௫

கர்மி-முமுட்சு-அப்பியாசி-அனுபவம் — ஆரூடம் இவையே அதிகாரபஞ்சகம் ரு

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்—விஞ்ஞானமயம்—ஆநந்தமயம் இவையே பஞ்சகோசங்கள் ரு

பிரிதிவு-அப்பு—தேயு—வாயு—ஆகாயம் — இவையே பூதபஞ்சகம் ரு

பிராணன்—அபானன்-உதானன்-வியானன்-சமானன் இவையே பிராணவாயுபஞ்சகம் ரு

சுரோத்திரம்—தொக்கு சட்சு—சிங்குவை- ஆக்கிராணம் இவையே ஞானேந்திரியபஞ்சகம் ரு

சத்தம்—பரிசம-ரூபம்—ரசம்-கந்தம்- இவையே சப்தாதிவிஷயபஞ்சகம் ரு

வாக்கு-பாதம்-பாணி-குய்யம்-பாயுரு- இவையே கன்மேந்திரியபஞ்சகம் ரு

வசனம்-கமனம்-தானம்- ஆநந்தம் — விசர்ச்சனம்-இவையே கன்மேந்திரியவிஷயபஞ்சகம் ரு

நாகன்—கூர்மன்-கிருகரன் தேவதத்தன்—தனஞ்சயன் இவையே உபவாயுபஞ்சகம் ரு

கோபாக்கினி-காமாக்கினி மந்தாக்கினி— சடாக்கினி—வடவாக்கினி-இவையே அக்கினிபஞ்சகம் ரு

காரித்திரன்—ரூடிபன்-காம்பகதன்—முமூட்சு இவையே தாரதன்மியபருவபஞ்சகம் ரு

பராசக்தி-ஆதிசக்தி ஞானசக்தி-இச்சாசக்தி -கி
ரியாசக்தி இவையே பஞ்சசக்திகளாம் ௫

பிரமா-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன்-சதாசி
வன் இவையே பஞ்சகர்த்தாக்கள் ௫

சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்- அநுக்கிரக
ம் இவையே பஞ்சகிருத்தியங்களாம் ௫

பசி-தாகம்-பிறப்பு-சுகம்-இறப்பு-துக்கம் ஆ ௬

சிசுத்வம்-காலிகாபுத்தம்-பக்குவம்-பாலியம-எவ்
வனம-வார்த்திகம்-இவையே ஷட்பாவவிகாரம் ௬

மூளை-அஸ்தி-நரம்பு-மாமிசம்-தோல் – உரோமம்
இவையே ஷட்கோசங்கள் ௬

காம-குரோத-லோப- மோக-மத-மாற்சரியம- இ
வையே அரிஷ்ட்டவர்க்கம்

மூலாதாரம்-சுவாதிட்டானம்-மணிபூரகம்- அநா
கதம்-விசுத்தி-ஆக்கினை-இவையே ஆராதாரம் ௬

உபக்கிரமம்-உபசம்மாரம்-இவையும் ஷை முதல்
இலிங்கம் அப்பியாசம் இரண்டாவது அபூர்வதம் மூ

னறாவது பலம நான்காவது அர்த்தவாதம் ஐந்தாவது உபாத்தி ஆறாவது இவையே ஷட்விதலிங்கம் ௬

பாக்கிய திருசியான வித்தசவிகற்ப சமாதி-பாக்கிய சப்தானுவித்த சவ்வியகற்பசமாதி- அந்தர திருசியானுவித்த சவ்வியகற்பசமாதி- பாக்கியநிர்விகற்பசமாதி-அந்தரங்கநிர்விகற்பசமாதி இவையாறும ஷட்சமாதி

இச்சை-துவேஷம்-சுகம்-துக்கம-சங்காதம்-சேதனம் திருதி இவையே சப்தவிசனம ஆ. எ

இஞ்சானம்-ஆவாணம்-விக்ஷேபம் - பரோக்ஷம்-அபரோக்ஷம்-துக்கநிவர்த்தி - ஆனந்தவியாபதி இவையே சப்தாவஸ்தைகள். எ

சுபேச்ச-விசாரணை-தனுமானசி- சத்வாபத்தி அசம்சத்தி-பதார்த்தபாவனை-துரியம- இவையே ஞானபூமிகள எ

குலம்-சலம்-தனம்-எவ்வனம்-ரூபம்-வித்தை-ராஜசியம்-தபசு இவையே அஷ்டமதங்கள் அ

தயை-சங்கை-பயம்-லச்சை-ஜிகுச்சை-குலம்- சீலம்-விரதம் இவையே அஷ்டமதங்கள் அ

இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியாகாரம்-தியானம்-தாரணை-சமாதி இவையே அஷ்டாங்கயோகம் அ

சாதனசதுஷ்டயச்சம்பத்தியுடைய அதிகாரிக்கு முந்தினது பக்குவம பிறந்தனது பதிப்புண்ணியம் பினனே மலபரிபாகம மேல பதிபுண்ணியம் மேல மலபரிபாகம் மேல சத்திநிபாதசமயம் மேல் இருவினை ஒப்பு இப்படிக்கொத்த அங்கததுடனே கூடி விளங்கப்பட்ட முமுட்சுவாகிய சீஷனுக்குச் சற்குருசுவாமிகள உபதேசமனுக்கிரகஞ் செய்கிறு

தேகத்தை ஆத்மாவோ சொல்லுவென்றால் தேகம் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. பிராணாதி வாயுக்களை ஆத்மாவோ சொல்லுமென்றால் அவையும் சடமாகையால ஆத்மாவாகமாட்டாது. இந்திரியங்களை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றால் அந்தக்காணாதகை விஞவசாமர்த்திய மில்லாதபடியினாலே அதுவும் சடமே அந்தக்கரணத்தை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றால் அந்தக்கரணங்களுக்கு ஆதாரமாகிய சீவனை விஞவசாமர்த்தியமில்லாதபடியினாலே அதுவும் சடமே சீவனை ஆத்மாவென்று சொல்லுவோமென்றால் சர்வாதாரமாய் சர்வகாரணமாய் சர்வபரிபூரணமாய் சர்வசாட்சி அதீதவிளக்கமாகிய அகண்டானந்த நிர்விகற்ப சுத்தசைதன்னிய ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கார நீங்கலாக சிவிக்கமாட்டாதாகையால் அதுவும் சடமே ஆத்மாவப்

படிக்கொத்ததென்றால் வொருபதார்த்தத்தை நினைக்கு அதைவிட்டு நீங்கி மற்றொருபதார்த்ததைதை நினையாமல நடுவில் யாதொரு விகற்பங்களுமில்லாமல் நிர்க்குணப்திமாத்திரம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே ஆத்மக்கியானம் தன்னுடைய சங்கற்பவிகற்பத்தினாலே ஜகத்ரூபமாய்விளங்கும் ஜகதென்றுவிளங்குதற்கு ஞானமில்லாமல் வேறொன்றினலே அதைவிலக்கிச் சொர்க்காதிபோகங்களைகோறுகிற பலப்பிராப்தி ஞானிகளுக்கில்லை பரப்பிரமமென்று ஒருவஸ்துஇருக்கின்றது அது எப்படிக்கொத்ததெனறால் எண்ணிறந்த ஆனந்தமாய் ஒருகாலத்திலும அழிவிலலாகதாய் நித்தியமாய ஞானஸ்வரூபமாய் ஆகாசத்தைப்போல் நிறைந்து நிபிடகரமாய் ஏகமாய் சுகவைஸ்வாக்கியானமாய்உடைய ஆத்ம ஸ்வரூபந்தவிர மற்றொன்றென்கிற பேதமில்லாத தாற்-பால்-தயிர்போல் பின்னொருவிகாரதைதயுமடையாததாய சகலசாமர்த்தியங்களுமுண்டாய் தன்மயமாகிய சைதன்னியமென்னும் ஒருவஸ்துஉண்டு அந்தவஸ்துதவிர பின்பு இப்போது இனிமேல் காலத்திரையத்திலும அனனயமாய் இரண்டாம்வஸ்து இலலவெளில்லை ரூபமில்லாமல் ஞானமாத்திரமாகிய ஆத்மா தன்

னைத்தானே சிந்திக்கும் அப்போது சர்வரூபங்களாய் விளங்கும் இதற்குச் சுவப்பனம் பிரமாணம்

பிரமம் எப்படி நினைத்ததோ அந்தப்படியே நாமரூபங்கள் விளங்குதல் அப்படி விளங்குகின்ற ரூபங்களெல்லாம் ஞானமாத்திரமாகிய தானே அந்தப் பதார்த்தங்கள் சகலசுதந்தரமுடைத்தாகியவராகையால் தன்னைத்தானே நினைத்து ரூபமாகவிளங்குகிறவஸ்து தானே இது பரமார்த்தமென்று பார்த்தால் அதற்குப்போசன் அனேகமாயிருக்குமே சிவமென்றும் - மாயையென்றும் - அஞ்ஞானமென்றும் - சடமென்றும் இவ்விதமாய்ச்சொல்லப்படும் இதைப்பேதம் பரமார்த்தமாவுங்கவலை பிரமா விஷ்ணு மகேஸ்வரராலே சம்பிரசப்பட்ட சிவராசிகளா தங்களை வேறொன்றாய் நினைத்துக்கொண்டால் பந்தம் இதுசத்தியவஸ்துவென்று நிர்ணயஞ்செய்கிற நிச்சயத்தினாலே வாசனையுண்டாகும் அந்த வாசனையினோடு கூடிய புண்ணிய கன்மங்களைச்செய்தால் சாத்விககுணம் இரண்டும் சமமாய்ச்செய்தால் ராஜசகுணம் சாத்விககுணம் கன்மத்துக்குப் பலம் சொர்க்காதிபோகங்களாகிய சுகம் தாமசகுணம் காமத்துக்குப்பலம் நரகவேதனையாகிய துக்கம் ராஜசகுணம் க்ர்மத்துக்குப்பலம் மிச்ரமான சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிற மனிதஜனனம் ஞானம் சத்திய சங்கற்பமுடையதாகையால் கா[illegible].

படி நினைத்தால் பொடியாகவிளங்கும் ஆத்மாக்களுக் கிறையிலே உண்டான த்ரிமூர்த்திகளாலே கற்பிக்கப்பட் ட சீவர்கள் தங்களை சின்மாத்திரமென்றறியாமல் தச சாஞ்ஞதி அவயவங்களானதேசம் தானென்றெண்ணிக் கொண்டால் சென்மங்களையெடுத்து மரணங்களை ய டைந்து சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள் ஸ்வரூபம் தானென்று நிச்சயித்துக்கொண்டால் மோட்சத்தை ய டைவார்கள்

முமூட்சுக்கு மூன்றுசனனம் அற்பியாசிக்கு இர ண்டுசனனம் அனுபவசாலிக்கு ஒருசனனம் ஆரூட னுக்குச் சனனமேயில்லை.

பிருதிவிக்குக் காரணம் கடினம் மண்ரூபமேகாரி யம் நவரத்னங்கள் நவலோகங்கள் சிலைகள் பருவதங்க ள் காரியப்படுகவெளியிலே பஞ்சபூதங்களுக்குக் கா ரணம் காரியம் காரியப்படுகை.

ஒருப்புதலை எண்பத்துநான்குலட்சம் சீவராசிக ளுக்கும் தேகங்களாய் வீடுவாசல் மச்சுமாளிகை புரிவதே காரியப்பட்டுவிடுகை.

அப்புவுக்குச் சீதளம்-காரணம்-மழை பெயகிற தே சமுத்திரம்-நதிகள்-ஏரி-குளம்-குட்டை -நிரப்பு வதே காரியப்படுக குடிக்கிறது நக்கிறது உறிஞ்சுகிற து இறைக்கிறது தேன்பால் தயிர தேங்காய்ப்பால் க ள் முதலான சர்வத் சாரம் எத்தமிறைக்கிறது சலகுஸ் திரமுதலானதும் காரியப்பட்டு விடுச.

அக்கினி-உஷ்ணம்-காரணம் -சர்வதேகத்திலும்-சமஸ்தகத்திலேயும் இமிடியிருக்கிறதே காரியம வடவா கக்கினி-பிரளயாக்கினி-காலாக்கினி-மூலாக்கினி-கோபா க்கினி-மந்தாக்கினி-காமாக்கினி-சோமாக்கினி முதலா னதுகள் காரியப்படுத்துக.

அடுப்பு-நெருப்பு-சுடுகாட்டு-நெருப்பு- படப்பள் ளி-நெருப்பு-சக்கிமுககி-நெருப்பு-நிலை-புருசு - ஆகாச பாணம-பகல்வத்தி முதலானதுகள் காரியீப்பட்டுவி டுக.

ஆகாசத்துக்கு அவகாசம் நிரந்தரம் காரணம் தி சைகயிக்குகள் காரியம் சாவத்துக்கும் இடமாவதே க ர்மாகாசம் மடாகாசம் தேகாகாசம் வனகாசம் கோபுரா காசம் என்கிற உபாதிகாசமே

அத்தியாத்மம்-அதிபூதம்-அதிதெய்வங்களை விசாரிப்போமாக.

(சுரோத்திர அத்தியாத்மம்) சப்தம் அதிபூதம் திக்குகள் அதிதெய்வம் (துவக்கு அத்தியாத்மம்) பரிசம் அதிபூதம் வாயு அதிதெய்வம் (சட்சு அத்தியாத்மம்) ரூபம் அதிபூதம் சூரியன் அதிதெய்வம் (சிங்குவை அத்தியாத்மம்) ரசம் அதிபூதம் வருணன் அதிதெய்வம் (கிராணம் அத்தியாத்மம்) கந்தம் அதிபூதம் அசுவினி தேவதைகள் அதிதெய்வம்

(வாக்கு அத்தியாத்மம்) பேசுகிறது அதிபூதம் அக்னி அதிதெய்வம் (பாத அத்தியாத்மம்) கமனம் அதிபூதம் உபேந்திரன் அதிதெய்வம் (அஸ்த அத்தியாத்மம்) தானம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய்வம் (குய்யம் அத்தியாத்மம்) ஆனந்தம் அதிபூதம் பிரசாபதி அதிதெய்வம் (பாயுரு அத்தியாத்மம்) விசர்க்கம் அதிபூதம் மிருத்து அதிதெய்வம் (மனசு அத்தியாத்மம்) சங்கற்பம் அதிபூதம் சந்திரன் அதிதெய்வம் (புத்தி அத்தியாத்மம்) நிச்சயம் அதிபூதம் சதுர்முகன் அதிதெய்வம் (சித்த அத்தியாத்மம்) ஆலோசனை அதிபூதம்

தேகேந்திராதிகள் ஆதியந்தசகிதம் ஆத்மா ஆதியந்தரகிதம் தேகேந்திராதிகள் சாதநியவிகாரி சுகதுக்கசகிதம் ஆத்மாசாத்திய விசாரதிப்சுகதபேதரகிதம் தேகேந்திராதிகள்காரியம ஆத்மாகாரணம் தேகேந்திராதிகள் திரிகுணசகிதம் ஆத்மாநிர்குணம் இந்தப்பிரகாரம தேகேந்திரியப்பிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்துக்கும விலக்ஷணம் நன்றாய்விசாரித்து அந்தப்பிரமத்தை ஆத்மாவேயாமென்று யாரறிகிறார்களோ அவர்களே சீவன்முக்தரென்று வேதாந்தசித்தாந்தம

சப்தவிதசைதன்னியம்.

சுத்தசைதன்னியமென்றும் ஈஸ்வரசைதன்னியமென்றும் சீவசைதன்னியமென்றும் பிரமாத்துருசைதன்னியமென்றும் பிரமாணசைதன்னியமென்றும் பிரமேயசைதன்னியமென்றும் பலசைதன்னியமென்று இப்படிக்கு விவகாரத்தில் ஒருசைதன்னியமே ஏழுவிதமாய்ச் சொல்லப்படும் இவ்வேழுவிதத்துக்குத் தேகங்களை நிருபிக்கிறோம்.

மாயையொடுகூடாத சைதன்னியம் சுத்தசைதன்னியமென்றுபெயர் அம்மாயையோடுகூடின சைதன்னியம் ஈஸ்வரசைதன்னியமாகும் அவித்தையோடு கூடினசைதன்னியம் சீவசைதன்னியமாம் அந்தக்கரண

ஞானமாவது துவைதமாகிய ஆத்மாவை அத்வைதமாக வறிகிறதேயாகும அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவை பரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும அசங்கத்துவமாகிய ஆத்மாவை அசங்கத்துவமாக வறிகிறதேயாம அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக வறிகிறதேயாம அபோகதாவாகிய ஆத்மாவை அபோகதாவாக அறிகிறதேயாம இந்தப்பிரகாரம விசாரித்து சரீரத்திரைய விட்சணராய் பஞ்சகோச வேதாருத்தராய் அவத்தாத்திரைய சாட்சியாகிய அதனவதா ஆனந்தபரிபூரண ஆத்மாவேதான்றறிகிறதேயாம்.

தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் இலட்சணத்துவம்

தேகேந்திராதிகள் அனித்தியம் ஆத்மா நித்தியம்·தேகேந்திராதிகள் அசுத்த ஆத்மா, சுத்தஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் கடரூபம் ஆத்மாபோதஸ்வரூபம்-தேகேந்திராதிகள் துக்கரூபம் ஆத்மாசுகசொரூபம்-தேகேந்திராதிகள் திரஷ்டா ஆத்மா அம்ரஷ்டா-தேகேந்திராதிகள் விகாரம்-ஆத்மா, நிர்விகாரம், தேகேந்திராதிகள் பரிச்சின்னம் ஆத்மா அபரிச்சுன்னம்-தேகேந்திராதிகள் சுவபேக்ஷாபிரகாசம் ஆத்மா நிரபேக்ஷாபிரகாசம் · தேகேந்திராதிகள் ஆதேயம் ஆத்மா ஆதாரம்-தேகேந்திராதிகள் சர்வைவம் ஆத்மா நிர்வைவம்-தேகேந்திராதிகள் பிரகாசம் ஆத்மா சுயம்பிரகாசம்

ஞலே ஞானிகளுடைய வியாபாரமும் நாலுவிதமாயிருக்கும்.

விவேகியானவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரங்களைப்பார்த்து சாஸ்திரங்கள் விதிப்படி சொல்லுகிறது இவர்களுடைய வியாபாரப்படியிருக்கிறதென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை அவரவர்கள் காமவசத்தினாலே நாலுவித வியாபாரத்தோடு கூடியிருந்தாலும் ஞானமும் ஞானத்தாலாகும் பலனான முக்கியமும் சமானமென்று வேதாந்தசாஸ்திர சித்தாந்தம்

ஞானம் அஞ்ஞானத்தினுடைய விவரம்.

அஞ்ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமா யறியாதது ஞானமாவது தன்னையதார்த்தமாயறிந்தது மேலும் அஞ்ஞானமாவது தன்னை சரீராதி அவயவாகாரமாகிய தேகமாக வறிகிறதேயாகும் ஞானமாவது தன்னைப் பிரமஸ்வரூபமாக வறிகிறதேயாம்.

அஞ்ஞானமாவது அத்வைதமாகிய ஆத்மாவை த்விதமாக வறிகிறதேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவைபரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும் அசங்கமாகிய ஆத்மாவைச் சங்கமாக வறிகிறதேயாகும் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகும் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவை போக்தாவாக வறிகிறதே அஞ்ஞானம்.

மோட்சத்தை யடைவதற்கு இந்த மூன்றும் பிரதானமாய் வேண்டியதோவெனில் சாதனத்திரங்களை அபேட்சிக்காமலே பிரத்தியட்சமாய் மோட்சத்தை அடைகிறபடியினால் ஞானமொன்றே பிரதானம்.

வைராக்கிய உபாதி யிரண்டும் பூரணமா யிருந்தாலும் ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை.

இவ்விரண்டும் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கும் இந்த மூன்றும் ஒருபுருஷனிடத்திலிருக்குமேயானால் மாதபோக பலம ஒவ்வொருபுருஷனிடத்தில் கர்மவசத்தினாலே ஒவ்வொன்றுமில்லாதிருக்கும எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கியமும் உபாதியும பூர்ணமாயிருந்தும் ஞானம ஒன்றுமாத்திரம இல்லாவிடில் அவனுக்கு மோட்சமில்லை எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கிய உபாதியில்லமல் ஞானமாத்திரம் பூரணமாயிருந்தால் அவனுக்கு மோட்சமே சித்தம்

ஆனால் வைராக்கிய உபாதிவியர்த்தமாய்ப் போகுமோவென்றால் போகாது இவ்விரண்டும் தமசானபடியால் புண்ணியலோகப்பிராப்தி சிக்கும் இதனாலே ஞானத்துக்குப் பிரயோசனமென்னவென்றால் இந்த வைராக்கிய உபாதியிரண்டுமில்லாவிட்டால் பிரத்தியட்சத்துக்குப்போகாது பிரார்த்வ கர்ம நானாவிதமானபடி

இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகம் ஏதுசித்த நிரோதம்
ஸ்வரூபம் சாவிகார நாசமேகாரியம சாக்கிரத்திலே
காடாமதகார சுழுத்தியைப்போல் தேகாதிபிரபஞ்சத
தை மறந்திருப்பதே அஸம்பவம்

ஞானத்துக்கு சிரவண மனன நிதித்தியாசனம் ஏது
இந்தச்சிரவணத்திலே தேகாந்திராதி பிரபஞ்சத்தை
யும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகுத்து அந்த அத்வைத
பிரத்யேகாத்தம ஸ்வரூபமே தானென்று இந்தத் தே
கேந்திரியாதி பிரபஞ்சந்தானல்ல

இத்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றப்பட்டபோதும் கால
த்திரயத்திலும் இல்லையென்று புத்தியில் திருஷ்டி நி
ச்சயம் வருகிறதே ஞாயத்துக்கு ஸ்வரூபம் மறுபடியு
ம் இந்த அநாத்ம ஸ்வரூபமான தேகாந்திரியாதிகள் தா
னென்றுவாராம லிருப்பதேகாரியம்.

அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகேந்திராதி
னென்று [illegible]ர்த்தமாம நிச்ச[illegible]
த புத்தி யெவ்வள[illegible]
ப[illegible]

க்ஷேத்திரிக்கன் அதிதெய்வ
அபிமானம் அதிட்டானம் இரா
அத்தியாத்மம் விசாரம் அதி
வம இதுகளெல்லாங்கூடி ச
த்தி அவஸ்தைகளாயின இவை
யங்களென்னும் பெயர் நிரத
ருச் சாட்சியாய் நித்தியராய்
ஸ்வரூபரான ஆத்மாதானென்
அவாகளே சிவன்முத்தாகளென்
று சொல்லுகின்றது

வைராக்கியவுபாதி

வைராக்கிய உபாதிபோதத்
சாரியம் அவதிபலம் நிரூபிக்கிறே

இவ்வைராக்கியத்துக்குச் ச
டு எது அந்தவிஷய
ங்களே ப